

ת"פ 34852/12/16 - מדינת ישראל נגד אברהם סלמה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 34852-12-16 מדינת ישראל נ'
סלמה(אחר/נוסף)

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אברהם סלמה
הנאשם

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד הלוי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות החזקת נכס חשוד כגנוב והחזקת סכין.
2. ביום 10.12.16 בשעה 00:00 החזיק ברכבו טלוויזיה, מקרן ושעוני יד החשודים כגנובים, ובאותן נסיבות החזיק גם סכין שאורך להבה 17 ס"מ.
3. הצדדים הציגו הסדר טיעון, במסגרתו כתב האישום תוקן והוסכם כי הנאשם יודה באמור בכתב האישום המתוקן, יורשע בעבירות שיוחסו לו ותוכן בעניינו חוות דעת ממונה על עבודות השירות. עוד הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש של שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ואילו הסנגור יהיה חופשי בטיעונו.
4. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, וביקשה לגזור על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות ואת עברו הפלילי המכביד של הנאשם.
5. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר מותנה וקנס, תוך שטען כי עברו הפלילי של הנאשם רחוק, הדגיש את התיקון המשמעותי ביותר שבו תוקן כתב האישום, עקב קשיים ראייתיים, וכן טען כי החפצים הוחזקו ברכב

בשל כך שהנאשם התגורר באותה עת ברכב. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה, כי הנאשם מוכר כנכה בשל פוסט טראומה, כי הוא מבקש להיות משמורן מלא על ילדיו, וכי לאחר נישואיו בשנית, הוא מפרנס גם את ילדיה של אשתו מנישואין קודמים. לבסוף הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה, שעל הקטין שהיה שותפו של הנאשם נגזר קנס בלבד. מטעם ההגנה הוגשו מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון שב ולקח אחריות על העבירות וביקש להתחשב בנסיבות חייו.

7. הוריתי על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם. ביום 10.9.17 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא התייצב לראיות שנקבע לו. בדיון שהתקיים באותו היום הסביר הנאשם, כי הנאשם הוזמן לטבריה והודיע לממונה על עבודות השירות כי מתגורר בירושלים ועל כן לא הגיע לראיון. ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב אצל הממונה על עבודות השירות, ואולם ביום 26.10.17 הודיע הממונה כי הנאשם הוזמן שוב לראיון ולא התייצב, ולפיכך לא ניתנה בעניינו חוות דעת.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. הצדדים התייחסו לשתי העבירות שבהן הורשע הנאשם כאל אירוע אחד, ואף אני סבורה כי יש להתייחס אליהן כאל אירוע אחד, שהעבירה המשמעותית יותר שבוצעה במהלכו היא עבירת החזקת הסכין.

9. הערך המוגן באמצעות עבירת החזקת הסכין הוא שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף וקדושת החיים. מדובר בעבירה חמורה שכן גלום בה פוטנציאל לביצוע עבירות אלימות קשות.

10. הנאשם החזיק את הסכין ברכב שבה החזיק חפצים נוספים. למרבה המזל, לא נעשה בה שימוש לצורך ביצוע עבירת אלימות.

11. נסיבות החזקת הסכין על ידי הנאשם אינן נמצאות ברף הגבוהה של מדרג החומרה, כך- אין מדובר בנשיאתו של הסכין על הגוף, או בנשיאתו למקום בילוי או התכנסות. עם זאת, על העונש ההולם לבטא את הסכנה הרבה הטמונה בעבירה ואת הצורך החיוני למנוע את מימושה. עיון בפסיקה מלמד, כי בגין עבירה של החזקת סכין בנסיבות דומות נגזרו עונשים מוחשיים שבין עבודות שירות למאסר קצר בפועל. ראו רע"פ 5791/07 **דואדה נ' מדינת ישראל** (7.8.07); רע"פ 322/15 **ג'נאח נ' מדינת ישראל** (22.1.15); ע"פ (ירושלים) 31937-01-13 **אלבנא נ' מדינת ישראל** (4.8.13).

בעפ"ג (מרכז)- 9095-02-11 **מסראווה נ' מדינת ישראל** (17.5.11) הדגיש בית המשפט המחוזי:

"הלכה פסוקה היא לגביכלמישמחזיקסכיןמבלישהוכיחשהחזיקאותהלמטרהכשרה, גםאםלאהוכחהחזקהלמטרהלאכשרהוגםאלאמדוברבמישילועברפלילי,

כיישלהטי לעונש של מאסר בפועל על מנת למגראת תופעת הסכינאות,

שתחילתה בהחזקת הסכין, אשר פוגעת בציבור פגיעה קשה."

12. הערך המוגן באמצעות עבירת הרכוש שביצע הנאשם הוא זכות הקניין. הנאשם החזיק מספר חפצים, חלקם בעלי ערך כספי לא מבוטל, שיש לגביהם חשד שהם גנובים. אין מדובר בעבירה הנמצאת במדרג הגבוה של עבירות הרכוש, ובשים לב לטיבם של החפצים, מעשיו של הנאשם פגעו בערך המוגן פגיעה שהיא ברמה בינונית.

13. העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת החזקת נכס חשוד הוא מאסר ששה חודשים, ומכאן שלהרשעה בעבירה זו תוספת משקל מועטה בלבד בקביעת מתחם העונש ההולם.

14. ב"כ הצדדים התייחסו שניהם לעונש שנגזר על הקטין א.ק., אשר היה, על פי הנטען, שותף לעבירת הרכוש שביצע הנאשם, זאת הגם שאזכורו של אותו קטין נמחק מכתב האישום המתוקן, שבאמור בו הודה והורשע הנאשם.

גזר הדין וכתב האישום המתוקן בעניינו של הקטין הוגשו על ידי המאשימה. מעיון בהם ניתן ללמוד, כי הקטין הורשע בעבירת החזקת נכס חשוד כגנוב בלבד, בגין החזקתו של מחשב נייד, וכי נגזרו עליו מאסר מותנה וקנס.

עובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם אינן חופפות באופן מלא לעובדות כתב האישום המתוקן בעניינו של הקטין, אך מכל מקום, עיון בכתב האישום המתוקן בעניינו של הקטין מלמד, כי יש אחיזה לטענה שחלקו בעבירת הרכוש היה משמעותי.

על אף האמור, המשקל שיש לתת לגזר הדין שניתן בעניינו של הקטין במסגרת שיקולי ענישתו של הנאשם הוא נמוך: הן בשל כך שהקטין לא הואשם ולא הורשע בעבירת החזקת סכין שהיא עבירה חמורה, הן בשל פער הגילאים המשמעותי בין הקטין, שהיה כבן 17 וחצי בעת ביצוע העבירה, לבין הנאשם שהיה כבן 38 באותה עת.

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד למספר חודשי מאסר בפועל, ולצד עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס, ובמקרים המתאימים - ככל שניתן לאתר את בעל הרכוש, גם פיצוי לקורבן עבירת הרכוש.

קביעת העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם בן 39 ולחובתו עבר פלילי מכביד הכולל שלוש-עשרה הרשעות קודמות בעבירות רכוש רבות ובעבירות סמים, הפרעה לשוטר והחזקת סכין. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר בפועל. עם זאת יש לתת את הדעת על כך שבשנים האחרונות חלה התמתנות מסוימת במעורבותו בפלילים; הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2014 בגין עבירות החזקת סמים לצריכה עצמית שבוצעו בשנת 2010.

17. שקלתי לקולא את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שעולה מתוך המסמך הרפואי ואת ההכרה של המוסד לביטוח

לאומי בנכות רפואית בשיעור 40 אחוזים שבגינה נקבעה דרגת אי כושר בשיעור 100 אחוזים, שתיהן זמניות ותוקפן עד לסוף שנת 2017.

18. נטען כי כחלק מרצונו של הנאשם לערוך שינוי בחייו, הוא שב לקיים קשר עם ילדיו ומשמש כמשמורן שלהם במשך חלק מימי השבוע. מובן כי לענישה מוחשית שתוטל על הנאשם עשויה להיות השפעה גם על ילדיו ואשקול גם זאת.

19. לזכות הנאשם אשקול את העובדה שהודה ולקח אחריות על מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן בשלב מוקדם יחסית של ההליך, וכן לטענות ההגנה בדבר רצון ושאיפה של הנאשם לשינוי באורחות חייו, אל מול אורח החיים שניהל בעת ביצוע העבירות. עם זאת, העובדה כי הנאשם לא קיים את הוראת בית המשפט ולא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות, הגם שניתנה לו הזדמנות נוספת לעשות כן, מלמדת על קושי של הנאשם להתמיד במסלול שבו לוקח אחריות על חייו ואופן התנהלותם. קושי זה מהווה גורם מגביר סיכון להישנות עבירות.

20. לנוכח האמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני- תחתון של מתחם העונש ההולם. סברתי כי הרכיב המוחשי בעונש שראוי לגזור על הנאשם הוא חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות, דא עקא שהדבר אינו אפשרי בהעדר חוות דעת ממונה, ואי התייצבותו של הנאשם אצל הממונה בשתי הזדמנויות שניתנו לו, מקשה לתת אמון כי ישתף פעולה עם עונש שכזה. בנסיבות אלה אין מנוס מלגזור על הנאשם עונש הכולל גם מאסר בפועל.

21. אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 40 ימי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של החזקת סכין או עבירה לפי סימנים א'-ח' לפרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ג. חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.18.

22. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.